

(179)

- 2. Că la Dumnezeu nu sunt uitați, Acei ce umblă aplecați. Prin umilință se curăță, Inima de-a sa știință. De-aceea fii mic, învață-te Cel mai mic păcat urăște. Prin smerenie crește dragostea, Iară prin fapte credința.
- 3. Te înfrici de păcat spre moarte Temându-te că-i ruşine. Dară greșeli mici ții la tine, Credinț-atunci nu-i deplină. Pe Domnul atunci nu-L iubește, Nici Lui nu Îi viețuiește. Şi El se arată credincios, Dar nu-i cu voia lui Christos.
- 4. Care-al lui Christos se numește Ascultă ce-i poruncește. Și acela nu poate lăsa, Nici un păcat asupra sa. De tot merge pe calea dreaptă, Lui Isus onoare caută. Și-n toate caută numai asta, Domnului Sfânt a se preda.
- 5. În tot lucrul și-n toată vremea, Așa e îngrijirea sa. Ca Domnului să Îi slujească Și cuvântul să-l păzească. Pentru el oricât ar pătimi, În nimic nu se va-ndoi. Numai zice toate voi răbda, Că Domnul meu voiește-așa.
- 6. O! inimă aşa credință, Caută cere cu silință. Să poți din nou în toată ziua, Cu ascultare-a'L onora. Aşa în puțin ca și în mult, A-I sluji aici pe pământ Trudește-te să poți birui, Orice 'nainte-ți va veni.
- 7. Nu zice oricât de ispitit, Rămân credincios neclătit. Că așa cândva Petru a zis, Dar în urmă amar a plâns, Şi-a fi și în puţin credincios Te-nvaţă cu cel mic necaz. Ca în necredinţă să n-ajungi Şi ca Petru amar să plângi.